

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/44/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614010066
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Mozner
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8614010066.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Moznera a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Petra Reváka na verejnom zasadnutí konanom 17. decembra 2014 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. f), ods. 3 Tr. poriadku na podklade odvolania obž. P. S. zrušuje rozsudok Okresného súdu Svidník zo 7. augusta 2014, sp. zn. 2T/37/2014, vo výroku o náhrade škody v časti týkajúcej sa pošk. Q. K., nar. XX. Q. XXXX v K., okres A., trvale bytom K. XX, okres A..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný P. S. uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že dňa 29. mája 2013 asi o 16.00 hod. na voľne dostupnom mieste v obci T., okr. B., vulgárne nadával Q. K., ktorého následne aj fyzicky napadol tak, že ho udieral otvorenou dlaňou po tvári a po chrbte, čím mu spôsobil mnohopočetné pomliaždenie hlavy, ľahké podvrtnutie krčnej chrbtice a pomliaždenie ľavého ramenného kĺbu, ktoré zranenia si vyžadujú liečenie v trvaní 5 - 7 dní.

Za to mu bol uložený podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j) Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona súd výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu v trvaní osemnásť mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť pošk. Q. K. škodu v sume 707,- eur a spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Krajská pobočka Prešov, škodu v sume 66,22 eura.

Ihneď po vyhlásení tohto rozsudku podal proti nemu obž. P. S. odvolanie. V dodatočne, prostredníctvom obhajkyne predložených písomných dôvodoch okresnému súdu vytýka, že skutkový stav bol nedostatočne zistený, skutkové zistenia sú nejasné a neúplné a nebolo preukázané, že sa skutok stal a že ho spáchal. Poukazuje na to, že neexistuje žiaden dôkaz ani priamy svedok, ktorý by skutočnosti uvádzané poškodeným potvrdil. Pri hodnotení dôkazov okresný súd nebral do úvahy dôkazy a výpovede, ktoré by mohli byť v jeho prospech. Nie je zrejmé miesto spáchania skutku a odvolateľ považuje jeho určenie textom - voľne dostupné miesto v obci T. v okrese B., za široký pojem, ktorý nemožno subsumovať pod termín na mieste verejnosti prístupnom, pričom miesto malo byť jasne objektivizované výsluchom svedkov a ostatnými dôkazmi. Odvolateľ vytýka okresnému súdu aj výrok o náhrade škody so zdôvodnením, že mu nebolo spáchanie skutku nad všetku pochybnosť preukázané. Konkrétne poukazuje na to, že vo výpovediach poškodeného sú rozpory, pričom v zázname o trestnom oznámení sa nespomína ani poškodená košeľa, ani zničený mobil, vo výpovedi z 29. mája 2013 poškodený uvádzal, že mu mal nadávať a následne ho začal udierať otvorenou dlaňou po tvári a chrbte, kde takto ho udrel asi 15-krát a ešte ho 3-krát kopol do pravého bedrového kĺbu a pri výpovedi 29. mája 2013 uviedol, že ho chytil pod krk a udieral päťou a dlaňou do oblasti tváre, hlavy a následne ho sotil na plot a asi 3 až 4-krát ho kopol do bedrového kĺbu, mal mu vytrhnúť telefón z ruky a hodiť ho na zem,

kde sa mal rozbiť. Na hlavnom pojednávaní už uviedol, že mobil si vybral z vrečka. Podľa odvolateľa mal poškodený dostatok času košeľu doma zničiť, či roztrhať a až potom ju predložiť ako dôkaz, pričom mobil nebol pred súdom predložený ako dôkaz a poškodený nepredložil ani doklad o jeho zakúpení a cene. Podľa odvolateľa ak by k uvedenému incidentu došlo a poškodený by sa bránil a kričal o pomoc, je isté, že by zamestnanci pracujúci neďaleko počuli krik a hádku, či obyvatelia obce by videli napadnutie, prípadne by to počuli susedia. Poškodený pritom na hlavnom pojednávaní 6. mája 2014 uvádzal, že po incidente mal (obžalovaný) prejsť popri jeho zamestnancoch, ktorí toto svedectvo nepotvrdili. Svedok Mgr. F. ako privolany policajt uviedol, že podľa jeho názoru poškodený nebol tak pobitý, aby potreboval akútne lekárske ošetrovanie.

Odvolateľ namieta aj svedectvo poškodeného, že bol kopaný do bedrového kĺbu a poukazuje na znalecké posudky, ktoré to nepotvrdzujú. Znalec MUDr. D. spochybnil aj to, že poškodený mal dostať niekoľko úderov do tváre, pričom pri prvotnom ani následnom ošetrovaní takéto zranenia neboli zistené a neboli zaznamenané ani hliadkou polície pri podaní oznámenia. Bolesti v krčnej chrbtici mohli byť spôsobené chorobou poškodeného. Odvolateľ poukázal tiež na to, že poškodený na ošetrovanie išiel do vzdialenejšieho zdravotníckeho zariadenia s vysvetlením, že v A. to pozná, a namietol, že tak poškodený chcel dosiahnuť lepší opis zranení v lekárskej správe. Poukazuje aj na absenciu fotodokumentácie k osobe poškodeného. Výpovede svedkov X. a P. S., ktorí potvrdili, že na poškodenom badali len to, že mal červenú tvár, pripisuje odvolateľ tomu, že poškodený je typom cholerickej osobnosti, ktorá sa ľahko rozčúli.

Podľa odvolateľa chce poškodený uškodiť jeho rodine, nakoľko jeho (obžalovaného) manželka ako starostka obce T. žaluje firmu poškodeného. Okresný súd sa dostatočne nezaoberal ani motívom spáchania trestného činu a chýba jeho pohnútku, ktorá by súvisela s účelom trestného činu. Napokon dodal, že celé nedorozumenie bolo najprv vedené v rámci priestupkového konania ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu v zmysle § 49 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v neskoršom znení. Záverom navrhuje, aby napadnutý rozsudok bol krajským súdom zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu, prípadne aby ho krajský súd sám oslobodil spod obžaloby.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a nezistiac chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, dospel k záveru, že napadnutému rozsudku predchádzalo konanie, ktoré netrpí žiadnymi podstatnými chybami, a rozsudok vychádza zo skutkových zistení, ktoré okresný súd zistil bez pochybností, dostatočne jasne, úplne a v rozsahu nevyhnutnom pre jeho rozhodnutie. Jednotlivé dôkazy súd prvého stupňa zároveň dôsledne vyhodnotil a dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. Napadnutým rozsudkom nebolo porušené ani ustanovenie Trestného zákona a uložený trest nie je neprímeraný. Okresný súd však rozhodol v rozpore so zákonom o nároku pošk. Q. K. na náhradu škody.

Aj podľa názoru krajského súdu bolo vykonanými dôkazmi preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený vo výroku napadnutého rozsudku, a že ho spáchal obžalovaný.

Obžalovaný poprel, žeby pošk. Q. K. napadol. Priznal, že v deň spáchania skutku bol na mieste výkopu stavebných prác na úprave studeného potoka v obci T., vykonával kontrolu výkonu prác fotodokumentáciou, no poškodeného na mieste výkonu prác nestretol. Ani krajský súd však tejto jeho obhajobe neuveril.

Z obsahu vykonaného dokazovania totiž vyplýva, že nielen poškodený jednoznačne a v rozhodujúcich skutočnostiach (ako ich ustálil okresný súd) aj dôveryhodne usvedčuje obžalovaného, ale i ďalšie dôkazy toto usvedčujúce svedectvo podporujú. Predovšetkým sú to znalecké posudky, ktoré potvrdzujú, že zranenia, tak ako sú tieto popísané vo výroku napadnutého rozsudku, si poškodený nemohol spôsobiť sám, ale tieto boli spôsobené cudzou osobou. Túto osobu poškodený tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní identifikoval ako obžalovaného. Pritom znaleckým skúmaním bolo vylúčené, aby poškodený predstieral diagnostikované zranenia uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Obžalovaný, ktorého poškodený bez pochybností označil za útočníka, sa na mieste činu v čase jeho spáchania zdržiaval. Svedok Q. X. potvrdil, že tesne predtým, ako k nim prišiel poškodený, krokom okolo

neho prešiel práve obžalovaný. Tento svedok, ako aj svedkovia Y. S. a Ing. T. W., ktorí sa zdržiavali v blízkosti miesta činu, potvrdili, že k nim poškodený prišiel rozrušený, zjavne pobitý so škrabancom na krku, mal roztrhanú košeľu a rozbitý mobilný telefón. V takomto stave si poškodeného všimli krátko po tom, čo bol napadnutý. Na miesto činu privolaní členovia policajnej hliadky potvrdili, že poškodený bol zjavne rozrušený a ako útočníka im označil práve obžalovaného a následne odišiel na lekárske ošetrovanie, kde uviedol, že bol pobitý inou osobou a jeho zranenia boli lekárskou správou objektivizované. Ani výpoveď svedka Mgr. A. F. nevylučuje, že poškodený bol pobitý. Navyše aj ostatné vypočuté osoby, ktoré prišli po incidente s poškodeným do bezprostredného styku, potvrdili, že bol pobitý. Z výsledkov znaleckého skúmania vyplýva, že poškodený bezprostredne po napadnutí vyhľadal lekársku pomoc v zariadení, ktoré si zvolil v rámci svojho práva na slobodnú voľbu lekára. Závery prvotného vyšetrenia poškodeného pritom boli preverené znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia a netvorili jediné východisko znaleckého skúmania.

Na druhej strane, rovnako ako súd prvého stupňa, nemá ani odvolací súd za preukázaný útok obžalovaného na oblasť bedrových kĺbov poškodeného, keďže ani pri prvotnom vyšetrení a ani znaleckým dokazovaním neboli objektívne zistené zranenia, zodpovedajúce takémuto útoku. V tejto časti krajský súd neuveril svedectvu poškodeného a toto zveličenie pri popise útoku pripisuje jeho zjavne nepriateľskému postoju k obžalovanému.

Napokon v dostatočnom rozsahu bola preukázaná aj existencia motívu obžalovaného napadnúť poškodeného. Obžalovaný vykonával pre poškodeného výkopové práce pri rekonštrukcii potoka, pričom firma poškodeného robila tieto rekonštrukčné práce pre obec T., zastúpenú manželkou obžalovaného. Motívom konania obžalovaného boli spory ohľadne uvedenej spolupráce.

Odvolací súd na tomto mieste len pre úplnosť dodáva, že rozkazom o uložení sankcie za priestupok vydaným Obvodným úradom Svidník č. ObU-SK-OVVS/2013/03502-02/323-Pr. zo 14. augusta 2013 bol síce obžalovaného uznaný vinným z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu v zmysle § 49 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/1990 Zb o priestupkoch v znení neskorších predpisov na rovnakom skutkovom základe, ako v napadnutom rozsudku, no po podanom proteste prokurátora ten istý správny orgán svojím rozhodnutím z 18. septembra 2013, právoplatným 8. októbra 2013, uvedené rozhodnutie zrušil.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného je aj krajský súd toho názoru, že skutok, tak ako je uvedený vo výroku napadnutého rozsudku, bol ustálený správne.

Správne ustálenému skutkovému stavu zodpovedá aj správna právna kvalifikácia skutku, ktorý obžalovaný spáchal. Obžalovaný tým, že na mieste verejnosti prístupnom napadol iného, naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona.

Aj so zreteľom na námietky odvolateľa považuje krajský súd za potrebné uviesť, že nie je nutné (a ani žiaduce), aby v skutkovej vete, teda v popise skutku, boli uvedené zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu, tak ako ich ustanovuje Trestný zákon, keďže tieto sa uvádzajú v tzv. právnej vete rozsudku. V skutkovej vete musia byť uvedené skutočnosti naplňajúce znaky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu. Preto v danom prípade popis miesta činu „... na voľne dostupnom mieste v obci T., okr. B.“ zodpovedá pojmu na mieste verejnosti prístupnom v zmysle § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, teda miestu, na ktoré má prístup široký okruh individuálne neurčených ľudí (v danom prípade najmä obyvateľov obce T.), ktorí sa tam môžu spravidla zdržiavať, takže výtržnosť môžu postrehnúť viacerí ľudia, hoci v čase činu tam nemusia byť prítomní.

Pochybenie nezistil krajský súd ani pri rozhodovaní okresného súdu o druhu a výmere trestu. V napadnutom rozsudku okresný súd zákonne a odôvodnene konštatoval, hodnotiac konkrétne okolnosti spojené so spôsobom spáchania trestného činu a jeho následkom, zavinením, poľahčujúcou okolnosťou uvedenou v § 36 písm. j) Tr. zákona a neprítomnosťou priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Tr. zákona, osobou páchatel'a, jeho pomermi a priaznivou prognózou jeho nápravy, že účel trestu u obžalovaného splní šesťmesačný trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu osemnásť mesiacov.

Okresný súd zákonne a odôvodnene rozhodol aj o včas uplatnenom a riadne vyčíslenom nároku na náhradu škody pošk. Všeobecnej zdravotnej poisťovne, ktorá uhradila náklady spojené so zdravotnou

starostlivosťou pošk. Q. K., ktorá mu bola poskytnutá v súvislosti so zraneniami, ktoré útokom obžalovaného utrpel.

S výrokom o náhrade škody týkajúceho sa pošk. Q. K. sa však krajský súd nestotožnil. Tento poškodený pri výsluchu 11. decembra 2013 v prípravnom konaní po poučení o jeho právach neuviedol v akej výške žiada náhradu škody v trestnom konaní. Do skončenia vyšetrovania sa k tomuto nároku už nevyjadril a na hlavnom pojednávaní konanom 6. mája 2014 splnomocnenec tohto poškodeného uviedol, že výšku škody spresní až na nasledujúcom pojednávaní.

Podľa § 46 ods. 3 Tr. poriadku poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, je tiež oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu; návrh musí poškodený uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje.

Okresný súd teda nepostupoval správne, keď rozhodoval o nároku pošk. Q. K.. Je totiž zrejmé, že tento poškodený si neuplatnil nárok na náhradu škody v trestnom konaní riadne, keďže do skončenia vyšetrovania neuviedol v akej výške si ho uplatňuje. Okresný súd tak nemal o nároku na náhradu škody, ktorý pošk. Q. K. neuplatnil riadne, vôbec rozhodovať, ale podľa § 256 ods. 3, ods. 4 Tr. poriadku mal rozhodnúť, že tento poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody na hlavné pojednávanie nepripúšťa (pri zachovaní jeho ostatných práv podľa § 46 ods. 1 Tr. poriadku).

Tieto dôvody viedli krajský súd k tomu, že na podklade odvolania obž. P. S. zrušil oddeliteľný výrok o náhrade škody v časti týkajúcej sa pošk. Q. K. bez toho, aby o ňom v súlade s § 329 Tr. poriadku sám rozhodol, keďže pre takéto rozhodnutie nemal podklad v podobe riadne a včas uplatneného nároku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.